Kun-Szent-Márton, 1888. október 14. 42. szám. Második évi folyam.

KUNSZENTMÁRTON és VIDÉKE

HELYI ÉS A TISZAZUG ÉRDEKEIT KÉPVISELŐ HETIKÖZLÖNY.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
Egy évre . . . . 4 forint.
Félévre. . . . . 2 forint.
Negyed évre . . . . 1 forint.

Szerkesztőség:
főtér, Némedy-testvérek házában.
Kiadóhivatal:
főtér, Szilárdi Lilla házában.

HIRDETÉSEKRE NÉZVE:
a lap egy oldala 18 helyre van beosztva. Egy hely ára 90 kr. — Bélyegdíj külön 30 kr.

NYILTTÉRBEN
minden egyes sor közlése 30 kr.
Kéziratok vissza nem adatnak.

Megjelen minden vasárnap.

Felelős szerkesztő:
BALGA LAJOS.

Egyes szám ára 8 krajczár.

Egy veszedelmes seb.

A nemzet testén egy veszedelmes seb rágódik, melyet, ha idején ki nem vágunk, halállal fizethetünk meg. — E seb, e veszedelmes seb a fényüzés.

A fényüzésnek nemzetgazdasági szempontból számos pártfogója van, kik ebbeli nézetüket rendesen a következőkkel indokolják: a fényüzés következtében a gazdagok jövedelme megoszlik a szegények közt, kik ekként munkát nyernek, míg ellenben a gazdagok jövedelmüket szekrénybe zárnák, ez a szegényekre, valamint egyátaljában az iparra nézve elveszne; minden tőke kamatjának végcélja ugyis fogyasztás, mert ha e kamat mindig a tőkéhez csatoltatnék, ez végre elértéktelenülne, értéke annyival szállna alább, mennyivel a tőkék összege a forgalmi szükségletet és a fogyasztási képességet felülmulja, a munka értéke pedig ugyanannyival emelkednék felebb; a fényüzés az ipar leghatalmasabb tényezője, a nemzetközi, valamint a belforgalom emeltyüje, szóval egyedül a fényüzés következtében lesznek az egyesek által birt nagy földterületek termelvényei megszerezhetőkké, a földbirtok felett nemcsak kézi, vagy szellemi munka felett rendelkezők számára, mert világos, hogy ha az, ki 10000 holdat bir, ugy élne, mint az, aki csak 10 holdat bir, kénytelen lenne termelvényeit vagy megdohosodásig tartogatni, vagy elajándékozni, már pedig inkább semhogy ezt tenné, fényüzési cikkeket fogad el cserébe, ezt nem lehet rosz néven venni.

Anélkül, hogy az érvek legnagyobb részének elméleti helyességét tagadnók, nem hiszszük, hogy azok gyakorlatban, a viszonyok mértani állása mellett, mindig, alkalmazhatók lennének; a számos bukás még külföldön kereskedelmi, Magyarországon pedig a földbirtokossági körökben előfordul, az látszik bizonyitani, hogy a forgalmi és ingó tőkének tulszaporodásától nincs mit tartani, és hogy az illetők nem csupán jövedelmüket, hanem annál többet is költenek, és hogy ennél fogva nem az ingó tőke érdekének csökkenése, s a munka árának emelkedése, hanem ellenkezőleg annak rendkivüli felcsökkenése és a munka, valamint a földbirtok értékének szökkenése áll elő.

Azon érv, hogy a fényüzés által eloszlik a gazdagok jövedelme a szegények között, távolról sem megtámadhatlan; kétségkivül minden jövedelemnek előbb-utóbb el kell fogyasztatnia, csak az a kérdés, hogy mi módon; ha a gazdagok pénzüket nem oly tárgyra költik, mely egy napi használat után semmivé lesz, és a reá forditott munkát is ugyszólván megsemmesiti, ebből még nem következik, hogy pénzüket szekrénybe tartják, vagy gabnájukat, a pénz mindenesetre forgalomba jut, ha nem hiába való, hát hasznos dolgokra költetik, melyek amellett gyártojukat épen ugy táplálják, mint az előbbiek, hasznosságuk által annak sorsára még a fogyasztók kezéből is kedvező visszahatást gyakorolnak; a jövedelemnek mindenesetre el kell fogyasztania, de a fogyasztás módja igen különböző; tökéletesen tulajdonkép sohasem lehet valamely tárgyat elfogyasztani, s ennélfogva annak értékét sem, melyből valami, ha még oly kevés, mindig megmarad, s ezért tulajdonkép, minden fogyasztás reproductiónak, vagy reproductióra alkalmasitónak mondható; csakhogy épen azelfogyasztatott és a reprodukálttárgy értékének arányában van a nagy különbség; a szesz vagy olajgyáros gabonát, vagy repcét fogyaszt, de a fogyasztás következtében az anyag értéke növekszik; mennyivel más az arány a százakat érő csipke és az ennek rongyaiból készült nehány iv papir értéke között! Mily különbség azon földbirtokos fogyasztása között, ki jövedelmét földeinek javitására, gazdaságának tökéletesitésére, gazdasági gépek vásárlására költi, és azé között, ki jövedelmét tüzijátékban pufogtatja el.

A fényüzés nem csupán hazánkban követel áldozatokat; a külföldön is sürübben hullanak azok; egyik legkülönösebb, igen gyakran előforduló jelenség, mely sok gondolkodásra adhat okot, a következő: A gyárakban dolgozó munkások bére oly csekély, hogy alig képesek abból megélni, éheznek és fáznak; ugyanazon gyárban készült cikkeket a közönség méregdrágán, oly áron, mely a nyers anyag értékéhez semmi arányban sem áll, kénytelen megfizetni és — a gyáros mégis megbukik; mikép lehessen e bajon segiteni? a három közül, munkás, munkaadó és fogyasztó, melyiknek részéből kell elvenni, hogy a másik kettőnek baján segitve legyen? A fogyasztónak pénzeért adassék kevesebb cikk, a cikk ára s ezzel a gyáros nyeresége szállittassék alább, vagy a kevés munkabér nyomassék le? a három feltét közül egyik sem létesithető, miután világos, hogy azon, kinek ugyis vesztesége van, a másik kettő nem nyerhet. Azt kellessék tehát ebből következtetni, hogy a mostani ipar és forgalom egész rendszere tulcsigázott erőfeszitéseken alapszik. Véleményünk szerint, ha a közönség azt, mit eddig szükségtelen dolgokra forditott, valóban hasznosakra fogja szánni, az állapotokon, — e veszedelmes seben, segitve lesz, s a munkások egyébbel is fognak foglalkozni.

⊙

Magyarország pénzintézeteihez, szövetkezeteihez és részvénytársaságaihoz.

A f. 1888. jan. 1-től kiutalta s folyósitás alá vette az Emke a következő összegeket:

Egyházaknak.

I.

Egyházaknak személyijárandóságra, tiz évre megszavazott segély első részlete gyanánt.

Alsó-Porumbák (Fogarasm.) kath. lelk.	100
Abosfalva (K.-Küküllőm.) kath. tan.	100
Békás (Csikm.) kath. lelk.	200
Boldogfalva (K.-Küküllőm.) ref. tan.	150
Brassó (Brassóm.) luth. lelk.	200
Buzás-Bocsárd (Alsó-Fehérm.) ref. tan.	50
Csertés-Hondol (Hunyadm.) kath. tan.	200
Csomafája (Kolozsm.) ref. tan.	50
Dobra (Hunyadm.) ka h. lelk.	120
Hari (Alsó Fehérm.) ref. tan.	100
Iosva (Szilágym.) ref. tan.	50
Kajántó (Kolozsm.) ref. tan.	50
Kis- és Nagy-Bun (K.-Küküllőm.) ref. tan.	50
Komjátszeg (Torda-Aranyosm.) unit. tan.	50
Kövesd (Szilágym.) ref. tan.	50
Küküllővár (K.-Küküllőm.) ref. lelk	100
Lőrincréve (Alsó-Fehérm.) ref. isk. helyiség bérlésére (5 évre)	25
Maros-Gezse (Alsó-Fehérm.) ref. tan.	50
Maros-Sz.-Király (Alsó Fehérm.) ref. tan.	50
Medgyes (N.-Küküllőm.) ref. lelk.	100
Mező-Orményes (Kolozsm.) ref. lelk.	300
N.-Szeben (Szebenm.) ref lelk.	50
N.-Szeben (Szebenm. kath. lelk.	50
Naszód (Besztercze-Naszódm.) kath. lelk.	300
Néma (Szolnok-Dobokam.) ref. tan.	50
Oláh-Ujfalu (Fogarasm.) ref. lelk.	50
Orláth (Szebenm.) kath. lelk.	50
Pánczél-Cseh (Szolnok-Dobokam.) ref. lelk.	100
Récse (Szilágym.) ref. tan.	500
Segesvár (N.-Küküllőm.)	100
Szász-Sebes (Szebenm.) kath. tan.	100
Szász-Ujfalu (Alsó-Fehérm.) ref. tan.	50
Szind (Torda Aranyosm.) unit. tan.	50
Topánfalva (Torda-Aranyosm.) kath. lelk.	100
Tölgyes (Csikm.) kath. tan.	300
Uzdi-Szt.-Péter (Kolozsm.) ref. lelk.	100
Összesen	3645 frt.

II.

Egyházaknak dologi kiadásokra és egy évi segélyként.

	frt.
Alsó-Tőök (Szolnok-Dobokam.) ref. isk.	300
Csomafája (Kolozsm.) ref. isk.	300

	frt.
Boroszló (Szilágym.) ref. isk.	200
Héjasfalva (N.-Küküllőm.) ref. isk.	400
Hosva (Szilágym.) ref. isk.	300
Kajántó (Kolozsm.) ref. isk.	600
Komjátszeg (Torda-Aranyosm.) unit. isk.	600
Maros-Ludas (Torda-Aranyosm.) ref. isk.	500
Maros-Szt.-Anna (Maros-Tordam.) ref. isk.	300
Maros-Szt.-Király (Alsó-Eehérm.) ref. isk.	300
M.-Csaholy (Szilágym.) ref. isk.	300
Puszta-Kamarás (Kolozsm.) ref. isk.	300
Sárd (Alsó-Fehérm.) unit. isk.	500
Szakadát (Szebenm.) luth. isk.	100
Sz.-Régen (Maros-Tordam.) ref. isk.	600
Sz.-Ujfalu (Alsó-Fehérm.) ref. isk.	200
Szent-Margita (?) ref. isk.	300
Szind (Torda-Aranyosm.) unit. isk.	600
Összesen	6700

(Folyt. köv.)

Helyi és vidéki hirek.

— **Áthelyezés.** D o b ó Ferencz, városunknak huzamos ideig volt lelkész-helyettese, utóbb segéd-lelkész Gyöngyösre helyeztetett át. Amidőn távozása fölött sajnálkozásunknak adunk kifejezést és szerencsét, megelégedést kivánunk neki uj állomásához, — üdvözöljük a körünkben lévő Várady segéd-lelkész urat, mint utódját.

— **A helybeli rom. kath. iskolaszéknek** mult hó 20-ikán a városháza tanácstermében tartott gyülése alkalmával a városi képviselő-testület 65 — 887. sz. alatt hozott s a puszta-mesterszállási és belhatárbeli tanyai népiskolák rendszeresitését illető végzés alapján annak megsürgetése rendeltetvén el, aziránt a polgármesteri hivatal megkerestetik, ugyszintén a város területén létező zugiskolák betiltatnak.

— **Jótékonyság.** Dósa József, városunk plébánosa és iskola igazgatója, ez utóbbi tisztéből kifolyólag az egyes osztályokba többször látogatást tévén, a szegény iskolás gyermekeket tankönyvekkel és irószerekkel ellátni szives volt. Az ily követésre méltó tett nem szorul dicséretre!

— **Ipariskola megnyitás.** A helybeli ipariskola ünnepélyes megnyitása f. hó 6-ikán ment végbe. A tanulók azóta szép számmal és rendesen látogatják az előadásokat. Az oktatást Weber Antal tanító vezeti.

— **Jász-Nagykun-Szolnokmegye** községi tanitótestülete évi rendes közgyülését f. hó 22. és 23 án Szolnokon, az ipartestület nagytermében fogja megtrtani. Tárgyai: 1. Elnöki megnyitó beszéd. 3. A járási körök jelentésének felolvasása. 4. A központi pénztáros jelentése. 5. A számvizsgáló bizottság választása. Az inditványtevő bizottság kijelölése. 7. Gettler Ignácz mezőturi tanitó a takarékpénztárnak az iskolákba leendő, behozatala ellen irt értekezése. 8. Klein Ármin törökszent-miklósi tanitó, Hirsch Adolf mezőturi tanitó által a mult évi közgyülésen tartott „ész gymnasztikája“ czimü felolvasása ellenében irt értekezését olvassa fel. Netalán inditványok.

— **Névváltoztatás.** Kirnbauer János helybeli illetőségü fiatal kereskedő segéd vezetéknevét „Kovács“-ra változtatta.

— **Iparügyben elvi határozat.** A földmivelés, ipar és kereskedelemügyi miniszterium kimondta, hogy azon időig, mig a kinevezett gyám, vagy gondnok kirendeltetik, a tanoncz szerződés a kiskoru tanoncs nevében a községi közgyámmal köthető. A tanoncszszerződés megkötése halasztást nem türő intézkedést nem igényelvén, a gyámhatóság még illetéktelensége esetén is köteles oly egyénekre nézve, kik a gyámsági eset felmerültekor területén tartózkodnak, ideiglenes gyámot kirendelni kivel a tanonczszerződés megköthető.

— **Lovárda.** R.ich és Wollner igazgatása alatt az elmult hét folyamán előadások tartattak a közönség általános pártolása mellett. A társulat igen ügyes erők ből van szervezve, s jól idomitott lovakkal rendelkezik. Még néhány előadást tart csak s azután eltávoznak.

— **Feleség, asszony, nő.** Bánatunkban osztosko dik a feleség, pénzünkben az asszony, adóságunkban a nő. Feleséggel egy szobában is megférünk, az asszonynak különszoba kell, a nőnek pedig szállás! A feleség igy szólit: „Kedves férjem,“ az asszony: „Uram,“ a nő: „Hallja ön!“ A feleséggel lelki nyugalommal élünk, az asszonynyal sok bajjal, a nővel egykedvüleg. A feleség czirógat, az asszony hiselkedik, a nő szemrehányásokat tesz. A feleséggel egy tálból eszünk, az asszonnyal egy ételből, a nővel egy vendéglőből. A feleség ruhát vesz, az asszony szöveteket, a nő pedig selyem és bársony kelmét. A feleség egysze rüen öltözködik, az asszony czifrálkodik, a nő eleven divatkép. A feleség gondos, az asszony hiu, a nő kaczér. A feleség gyüjt, az asszony költ, a nő pazarol. A feleség szerelme állandó, az asszonyé ingatag, a nőé egy nagy semmi. A feleség azt mondja: „Jó reggelt,“ az asszony: „Guten Morgen,“ a nő: „Bon jour.“ A feleség gyalog jár, az asszony kocsin ül, a nő lóháton nyargalódzik. Gyermekeink anyja a feleség, ismerőse az asszony, mostohája a nő. A feleség gyermekeinket neveli, az asszony öltözteti, a nő sok jóból kivetközteti. Ha meghalok: sirat a feleség, panaszko dik az asszony, a nő pedig feketébe öltözik. — Csak egy év mulva megy férjhez a feleség, hat hónap mulva az asszony, s hat hét mulva a nő.

— **Tenger alatt járó hajó.** A francia haditengerészetnek a „Gimnóte“ nevü hajóval tett kisérletei fényes eredménynyel kecsegtetnek. Ez a hajó ugy jár a tenger vizében, mint a hal. A viz alatt uszik, le- és felmerül, amint éppen kormányosának kedve tartja. A „Gimnóte“ rendszere korszakalkotó változást van hivatva teremteni a tengeri hadviselésben.

— **Uj találmány.** A francia hadi tengerészetnek távirói és müszaki csapatai nagy fontosságu kisérleteket végeznek egy uj találmánynyal, melynek neve kritofon. Ez az érzékeny villamos készülék a földbe ásva lehetővé teszi, hogy a legcsekélyebb zaj, vagy beszélgetés több kilométernyi távolságról is elárultassék. A vizbe helyezve pedig tisztán jelzi a torpédók által támasztott tengeralatti zörejt.

— **Patkányok vándorlása.** Érdekes jelenetet volt alkalma látni a napokban a Zágrábiaknak. A közeli Medvescsak-patak rohamosan áradt s kiöntött már mind a két partjára. Erdekes az, hogy most az ártéren temérdek az apró állat, különösen sok az ott tenyésző patkány. Tegnapelőtt igazán megható volt elnézni azeket az ocsmány állatokat. Családostól vándorolt ki valamennyi. Visitva, csapatostul usztak lefelé a patakba, szájukban vitték kicsinyeiket. Némelyiknek kettő is volt a szájában s ugy vergődött az apróságokkal mindaddig, a mig valamelyik uszó gerendára nem talált. Erre azután feltelepedett az egész család és vitette magát barátságosabb és szárazabb tájékra.

— **Az asszonyirtó.** Londonban egy idő óta ismeretlen emberi szörnyeteg garázdálkodik. Éjjelenként nőket — legtöbbnyire prostituált nőket — gyikol le s vadállati kegyetlenséggel vagdalja szét hulláikat. Számos nőt pusztitott már el a nélkül, hogy a rendőrség, a legszorgosabb utánjárás dacára, ki tudta volna deriteni a szörnyeteg kilétét. Most a rendőrség vérebeket akar szabadon bocsátani az asszonygyilkos kézrekeritése céljából. Az angol lapok erre vonatkozólag fölemlitik, hogy egy izben ez a kisérlet már sikerült. Tizenkét évvel ezelőtt Balackburgban ugyanis tömeges gyilkosságok történtek éjnek idején az utcákon. A rendőrség képtelen volt a gyilkost elfogni. Ekkor arra a gondolatra jöttek, hogy vérebet bocsátottak szabadon a város ama részében, a hol a gyilkosságok történtek, s a vérebet csalhatalan ösztöne csakugyan a gyilkoshoz vezette, a kit elfogtak s miután tettét bevallotta, fölakasztották. A londoni rendőrség most ugyanezt a kisérletet akarja megtenni. A legutóbbi két gyilkosságot, a melynek szintén két éjjel kóborló nő esett áldozatul, kétségtelenül ugyanaz az egyén követte el, a ki hetek óta rémületben tartja London külvárosait. Az egyik esetben a gyilkos alig tudott elmenekülni. A Bernerstreeten levő kis sétányon követte el szombaton éjjel a gyilkosságot, s a nő teste, midőn az éjjeli őr esetleg oda ért, még meleg volt, de nyak-ütereinek fölmetszése következtében a halál már beállott. A gyilkos, ugy látszik, hallotta az őr lépteit s elmenekült még mielőtt az altestet, szokásaként, fölmetszhette volna. Az őr látta az elsiető gyilkost, de eszeágában sem volt, hogy a sétányon gyilkosság történt. Midőn

TÁRCZA.

A fekete kos.

(ELBESZÉLÉS.)

Irta: WEBER ANTAL.

Tavasz van.

A ligetben csattog a csalogány s a zöld, kalász hullámos róna felett trilláz a pacsirta.

A tavaszi napsugár virágszőnyeggel vonta be a kopár göröngyöket, a felébredt rovarvilág zsongva csókolózik a kankalin és ibolya bokrok közt s az illatos légben pillangók kergetőznek virágról virágra.

A verőfényes völgy ölén csendesen legelész a nyáj. A juhász hosszu botjára támaszkodva ereget bodor füstöt széles karimáju kalapja alól. Ki tudja, miről gondolkodik? Talán a tovaszálló bárány felhőket nézi, vagy a méla kolompszó juttat eszébe rég elmult időkből rég elmult vágyakat?

A szőlőhalmokon fürge leánycsoport munkál Üde ajkaikról érzőn cseng alá a dal:

„Daru meg jő, meg a gólya,“
Hogy ha kizöldül a róna — —“

A juhász szemére huzza kalapját s halkan kiséri a távoli danát:

„De nem jő meg az én kedvem
Szomoruság rabja lettem.“

Lágyan szállnak tovább a völgyi magányban az édes bus dal elhaló hanghullámai s mint az aeolhárfa utózengése, hallik vissza a ligeti homályból a dal panaszos végsora: „Szomoruság rabja lettem.“

„Hejh, csak ne is lenne olyan álnok, olyan csapodár az a leányszív!“ sóhajt a juhász, rá hajtja a fedelet a kialudt pipára s elkeseredve dobja oda az ólmos botot néhány öklelőző kos közé, mely az ő birka eszével nem tudja felfogni, hogy a gazdája szomoru. Pedig azok nem okai semmi leány csalfaságnak.

Hanem az ólmos bot ugy talált fültövön ütni egy jámbor birkát, hogy ez csak kétszer-háromszor megfordult a saját tengelye körül, aztán szépen lefeküdt és nem is kelt fel többet.

„Minek is teremtett az uristen birkát és a birka mellé birkást! Ebből bizony kibujt a pára! Hej Rózsi, Rózsi, ennek is te vagy az oka!“

A birka sereg megriadtan iramlott tova testvérök gyászos vesztőhelyéről; a kolompos messze elöl járt már, a hegyen valami csintalan danára gyujtott a munkás lánycsoport s ez annyira ingerelte a birkást.

Hogy is ne! Hisz ott kapálgat az ő egyetlene is. Akinek leghajlékonyabb dereka, legfürgébb keze van a munkában, az az ő Rózsija. Messziről megismeri piros rokolyáját.

Az imént is a felhők formátlan alakváltozatain gyönyörködött? vagy talán régi bajokat keresett bufelejtőknek fel? — Volt eszében! Azt a piros szoknyát, annak a piros szoknyának a viselőjét nézegette ő akkor is!

Ez a juhász látja, hogy közeleg az ispán, tudja, hogy az, a tréfás dal annak szól. Hát még mikor megfogja a Rózsi gödrös ajakát s lehangzik hozzá a csintalan kaczaj, mit törődik ő akkor, ha egyszerre minden birka, ami ezen az egész világon csak van, követi annak a fekete kosnak a példáját.

Pedig az is öreg hiba, hogy az a fekete állat elpatkolt! Az uraság minden nap meg szokja kérdeni: „Pista, hogy van a fekete kos?“

Eddig csak megfelelt: „Jó egészségnek örvendezik, nagyságos uram“; és kapott a feleletért vagy egy ital bort. Most már oda a bor is, meg a birka is.

De ez még csak a kisebbik baj volna. Nagyobb sor az, hogy el lesz bocsájtva.

És ő elmenjen erről a helyről, ahol az ő Rózsija van . . . ?

Mélyebben lehuzza a juhász a szemére a kalapját; akár ne is lásson többé semmit e czudar világból. De azért csak oda néz, ahol az ő Rózsija van s ott is azt látja, mint ölelgeti őt az ispán s a lány milyen szivesen engedi át magát neki.

Azt a nagy szivkeserüséget, azt a nagy szivfájdalmat ki kell önteni; ki. Fogta az ólmos botot, ez ősi ereklyét, mely emberemlékezet óta kormánypálczája volt a vidék valamennyi birkájának s olyat huzott egy sugár jegenye derekára, hogy a jegenye is, meg a bot is eltörött. Avval a marczona férfi végig terült a földön s sirt, zokogott lelke egész keservéből, szive egész fájdalmából.

. . . Felkelt. Kitörülte kérges kézfejével a szemeit s halkan mondogatá: „Megbánja ezt valaki! Hej, megbánja ezt még valaki!“

A birkák most már komolyan gondolkodóba estek, mi a manó találhatta a birkást. Egészen bealkonyodott már és ők még sem mentek haza? Mind felé fordultak s panaszos bégéssel néztek mind reája.

„Megvárom azt a lányt, még egyszer szólok véle. Akkor ám legyen meg, aminek meg kell lenni.“

Vidáman csevegve közelgett rövid idő multán egy fiatal leánycsoport; vállaikon ásó, kapa, fejeiken rászakendő! Vezetőjük egyike a vidék legszebb lányainak: gömbölyüen karcsu termet, örvénylő fekete szemekkel, nedves, cseresznye piros szájacskával; hamvas fehér arcára rózsás hajnalpirt fest a viruló egészség.

Mikor a juhász mellé értek, ez megszólitá a vezetőt:

„Rózsi, állj meg kérlek egy szóra.“

— Nem lehet. Sietős az utunk.

„De én csak magaddal akarnék egy két szót váltani — —“

— De mi nem hagyjuk ám itt a Rózsit, Pista bácsi! — szólt egy kis szőke lány a többi közül.

„Hát akkor várjátok meg, édes lelkeim.“

— Mondja hát hamar, mit akar? —

„Rózsi, édes Rózsi, hát igazán nem szeretsz engem?

A leánycsoport felkacagott; Rózsi is nevetve szólt:

— Mondtam már, hogy nem haragszom magára.

„Mért engeded hát akkor magadat megölelni az ispántól?“

A leányok összenéztek és kész volt a kegyetlen tréfa.

„Hát nem tudja, Pista bácsi, hogy az a Rózsi kedvese? szólt a kis szöszke.

„Igaz ez Rózsi?“ kérdé balsejtelmétől szive mélyében megdöbbenve a juhász.

— Hát azt még maga nem is tudta? —

„Na Rózsi, fizesse meg az Isten neked azt, amit én velem tettél, duplán, trriplán . . . „Az ökölbe szoruló kéz s a kidülledő szemek őrjöngő tekintetétől hetvenhét felé szaladt szét a megrémült leánysereg.

Busongva ballagtak hazafelé a birkák. Ennyi ütést sohasem kaptak mint ma. Az uton eléjük került az uraság fogata.

„Hol voltak olyan sokáig ezek a birkák, te Pista?!“ förmedt a juhászra a barátságtalan nagy ur.

— A bőrükben voltak. —

— A bő—rük—ben?“

— Hát persze, hogy ott. —

erről meggyőződött már hasztalan keresték a szörnyeteget. Körülbelül egy órányi távolságra ettől a helytől másnap reggel egy másik női hullát találtak, a melynek nyak-üterei épp ugy voltak fölvágva, mint az előző eseteknél. Itt a gyilkost mi sem háborgatta ; mert nemcsak a nő arcát tette fölismerhetlenné iszonyu vágások által, hanem fölvágta az altestét is. Hogy anatomikus ismeretekkel biró ember követte el ezt a két gyilkosságot is, azt a vágások biztossága bizonyitja. Abban a föltevésben, hogy anatomiai célokból történtek ezek a gyilkosságok, Londonban kezdenek kételkedni; de hogy sem rablás, sem bosszu nem vezeti a gyilkost, azt az eddigi gyilkosságok kétségtelenné teszik.

— **A szakállak királya.** A lillei fegyházban most egy csodálatos embert tartanak fogva, a kinek aligha van párja a világon. A csodaember 1 méter és 62 centiméter magas s ehhez a kicsiséghez hozzá van nőve egy 1 méter és 86 centiméter hosszu szakál. Ennek a tüneményszerü szakállnak tulajdonosa J. Dumont, 43 éves s most két hónapig tartó fogházbüntetését üli le, melyet valami lopásért róttak reá. A mi a rengeteg szakállt illeti, azt Dumont persze nem hordhatja ugy mint más ember, mert minden lépésnél reá lépne. Szépen felhajtja a földre logó részt, összetüzdeli hajtükkel s azután gondosan begyüri felső kabátja vagy mellénye alá. Megjegyzendő, hogy Dumont igen jómódu ember s nem szorul kenyérkeresetképen a szakállára. Barátai őszintén sajnálják, hogy börtönben kell sinylődnie egy ilyen gyönyörü, impozáns szakállnak, a melynek ellenállhatlanul tekintélyes volta okvetlenül szép jövőt biztosit hordozójának a közélet mezején.

— **Kivándorlás Amerikába.** Zemplémvármegyéből a f. évben 747 egyén vándorolt ki Amerikába és 339 egyén tért vissza. A kivándoroltak Zemplémvármegye közigazgatási bizottságának jelentése szerint, folyó évben összesen 414,000 frt amerikai pénzt küldtek haza.

— **Főherczegi ebéd a 17-ik században.** A „B. B C.“ a következőket irja : 1624-ben történt, hogy egy osztrák főherceg nagy ebédet adott, mely alkalommal a meghivókra „szives mihestartás végett“ a következő érdekes pontok voltak feljegyezve : „A vendégek felkéretnek. 1. Hogy tiszta ruhában és cipőben, józanon jelenjenek meg. 2. Hogy az asztalnál székeiket ne lógázzák és lábaikat ne nyujtsák ki nagyon messzire. 3. Hogy ne igyanak minden falat után, mert akkor nagyon hamar tele lesznek, a kupát azonban minden étel után egyszer kiüritsék, de bajuszukot és szájukat előbb gondosan megtörüljék. 4. Ne nyuljanak kézzel a tálba, s lerágott csontokat se a tálba vissza, se az asztal mögé ne dobják. 5 Ne nyalják az ujjaikat és orrukat ne fujják az asztalkendőbe. 6 Végre ne igyanak annyit, hogy a székről lehulljanak s ne tudjanak egyenesen járni.“

— **Mennyit ér egy feleség ?** Nem épen udvariasan, igazi amerikai módon oldotta meg ezt a kérdést egy farmer. Az egyesült államok most a korteskedés mozgalmas idejét élik ; elnökválasztás lesz és a jó yankeek ebben sem válhatnak meg kedves sportjuktól a fogadástól ; mint valami lóversenyen, ugy fogadnak egyik vagy másik jelöttre. Két gyarmatos Johnson és Erickson urak szintén hódoltak ennek a szokásnak, még pedig a következő módon. Irásban tették meg a fogadást s az erről szóló okiratot letették egy ismert kereskedő kezeibe. A feltételek a következők : Ha Cleveland választatik meg, ugy Johnson lemond örökre feleségéről Erickson javára ; ha azonban Harrison tábornok lesz elnökké, akkor Erickson ad Johnsonnak egy — 50 dollár értékü tehenet. Ilyen körülmények között nem is csoda, hogy Johnson felesége őszintén óhajtja — Cleveland megválasztatását.

— **Befőtt szőlő.** Szőlőt a befőttek modjára eltenni még eddig nem igen szoktak ; noha az ilyen szőlő igen izletes, ugy, hogy egy háztartásból sem kellene hiányoznia. Az eltevés egyszerü. Eltevésre igen édes, nagy szemü, nem tulérett, fehér és kék szőlőtt kell választani, az egyes bogyókat ollóval vágjuk le, hogy a kocsánykák egy része rajtuk maradjon, azután nagy befőttes üvegekben rakjuk ugy, hogy előbb egy sor fekete szőlőt azután erre egy sor fehér szőlőt teszünk mindaddig, mig az üveg meg nem telik. Minden réteg közé finom porrá tört csukrot (1 kilogramm szőlőre ½ kilogramm czukrot), egy kis töretlen fahéjt és szerecsen diót teszünk ; azután finom boreczetet forralunk fel, s abból langyos állapotban annyit öntünk az üvegbe, hogy megteljék, mire sertés hólyaggal lekötözzük. Vagy pedig igy készitjük. Igen szép édes fürtöket ollóval 6—7 szemü kis fürtökre vágunk szét, megmérjük s a befőttes üvegeket félig töltjük meg velök. Ekkor 1 kgr. szőllőre ½ kgr. czukrot forralunk a habot, leszedjük róla, s miután kissé lehült, 1½ liter francia borszeszt keverünk hozzá és az üvegbe öntjük. Végül még néhány darab finom fahéjt teszünk bele, azután az üveget könnyen betakarjuk s napra állitjuk, s végül szintén sertés hólyaggal bekötözzük.

— **Szinesznő és kritikus.** Egy francia zsurnaliszta elég vakmerő volt, hogy egy kissé keményen kritizáljon meg egy apró szinésznőt, a ki egy kis párisi szinházban egy operettben játszott. Midőn nehány nappal később a megkritizált divaszeretője ama szinház előcsarnokában a kritikussal találkozott, lovagiasan, de gunyos hangon igy szólitotta meg ; „Uram, X. kisasszony megbizott, hogy önnek szives köszönetét fejezzem ki a neki szentelt cikkért s őszinte hálája jeléül átadjam önnek ezt a csomó — ludtollat !“ — A kritikus barátságos mosolylyal elfogadta az ajándékot és leközlelezőleg igy válaszolt : „X. kisasszony csakugyan nagyon kegyes ; sohase vártam volna, hogy kedvemért szeretőjét meg fogja koppasztani.“

— **A kihasznált szőlőtörköly ujbóli felhasználása.** A kihasznált szőlőtörkölyt mindenféle csomókban széthányva látjuk a szőlős vidékeken a pincze körül, vagy a szüretelési hely környékén ; legfeljebb arra használják, hogy a trágyára hányják, vagy ha épen kéznél van, a szőlősorok közé kapálják. Pedig e becses anyag, mielőtt trágyául szogálna, másra is használható, t. i. — mint a franczia kertészek teszik — nagy előnynyel lehet felhasználni a földek beárnyékolására, minthogy azzal semmiféle gyomot nem hordunk a talajra, mint az e helyett használt szalma vagy polyvával. Nevezetesen czélszerüen használható a sima vesszők elültetésénél s a szőlőmagvak elvetésénél azok talajának beárnyékolására, minthogy alatta a föld folytonosan porhanyón marad s a nedvességet tovább is megtartja, sőt táplálékot nyujt a növénynek, mivel sok káiit tartalmaz magában. De nemcsak a szőlészek, hanem a kertészek is nagy haszonnal használhatják oly földeknél, melyek az esős és napos idők változásai folytán hamar és erősen megcserepesednek ; különös a gyengébb hatásu növényeknél alkalmazható nagy sikerrel, minthogy a földet kellő nedvességben tartja fönn.

— **A párbaj uj modja.** Hevesvérü embereknek ajánlandó az a párbajmód, a minőt Kanasas Cityben, Amerikában vivott két gentleman. Cartwight Dániel, a nagy Block-hotel tulajdonosa kártyajáték közt ugyanis összeveszett Donahve James lócsiszárral. Elhatározták, hogy verekednek. Egy jelen volt lócsiszár inditványára a párbajnak azt a módját fogadták el, hogy fejjel egymásnak rohannak, és pedig mindaddig, mig az egyik a porondon marad. Azonnal kimentek az utcára s 30 lábnyi távolból adott jelre egymásnak rontottak. A koponyák összeütközése hatalmas volt. Mindjárt az első „összecsapásra“ elöntötte mindkettő arcát a vér, de a párbajt nem fejezhették be, mert a második összecsapás után egy rendőr letartóztatta őket.

Csarnok.

Féltékenységből.

— Bécsben a K. uczai ház egy padlás szobácskájában lakott fent egy szegény foldozó csipész, maga adta magának csupa szerénységből ezt a czimet, s egy kis tábla a kapu oldalán, ott förggött és jelezte azt, hogy : C. . . N . . . foldoz és javit olcsón és gyorsan mindenféle lábbelit. Egészséges eszével ugy okoskodott a mes-

---

„Aztán kivel beszélsz te igy, sehonnai gazember ! ?“

Pista hallgatott, csak szemei voltak őrjöngő villanással az uraságra függesztve. Ez a birkákat nézte.

„Hát a fekete kos hol van ?“

— Agyoncsaptam

„Agyoncsaptad ? Hát mért csaptad agyon ?“ Az uraság kivette a szivart a szájából és rábámult a birkásra.

Pista vállat vont.

„No ez hallatlan. Mi a béred ?“

— Tiz forint husz karajcár.

„Itt van a béred. — Józsi szállj le és tereld haza a nyájat, a gyeplőt meg add ide. Te meg Pista, a házamba be ne tedd többé a lábadat ! Azt megmondom. A cókmókodat majd utánnad küldöm.“

A parancs teljesittetett.

Pista visszament a helyre, hol utolszor beszélt Rózsival. A poros uton még látható volt a lány pici lábnyoma. Pista leborult a porba, megcsókolta a lábnyomot s csendes szomorusággal beszélt a láthatlan alakhoz :

„Agyondobtam érted a fekete kost, eltörtem apáim örökét, az ólmos botot, elvesztettem miattad a kenyeremet, most még csak életemet birom. Menjen hát ez is a többi után“ . . .

Aztán előkereste a ketté tört botot :

„Édes botom, édes hü barátom, apáim hagyománya, mellyel eddig csak kerge birkákat ütögettek fejbe, csak még ennél az utolsó ütésnél légy erős ! csak még ennél az egynél . . .“

— — — — — — — — — — — — — — —

Másnap hire futott a faluban, hogy az ispánt agyonverték s a gyilkos, Bagi Pista el van fogva .

A szép Rózsi könnyezett. Ki tudta : az ispánért e ? a juhászért-e ? Megfejthetlen talány a leányszív . . .

. . . . . .

Vér vért kiván. Pista fejére kimondták a halált. A gyilkos megnyugodott sorsában s csak azt kérte a biráktól, hogy a helyet, hol az itélet végre lesz hajtva, ő jelölje ki. Az esti szél már rég betakarta porral a pici lábak nyomát, de megjelelte a helyet a ketté tört jegenye sugár s az a friss hantolás, mely alatt a jámbor kos álmodozik örökzöld legelőről, ólmosbot nélküli pásztorról.

Itt állitották fel a bekötött szemü istennő mérlegét : a bitót ; itt beszélt Pista utólszor Rózsival s az itt felállitott akasztófán szünt meg dobogni mélyen, igazán szerető szive.

A néphit azt tartja, hogy a kivégezett lelke az elhantolt birka hüvelyébe bujt be s most Pista fekete kos képiben ijesztgeti a világot.

Ha borongós őszi estén a kialvó pásztor tüz körül elmesélget az őrző legénység, szóba kerül Bagi Pista nehéz szerelme is s ha hirtelen összeriad a birkanyái, titkos borzadálylyal susogják.

Itt jár a fekete kos.

*

Ismét tavasz van.

A ligetben csattog a csalogány s e kalászhullámos róna felett ismét trillás a pacsirta.

A szőlőhalmokon fürge leánycsoport munkál, de az üde ajkak csengő danája nem zavarja a természet békés némaságát. Csak ha a nap leáldózóban van, énekli el szelid őrjöngéssel a tébolyult leány a régi édes-bus dalt :

„Daru meg jő, meg a gólya,
Hogyha kizöldül a róna !
De nem jő meg az én kedvem,
Szomoruság rabja lettem.“

A ligeti visszhang visszasóhajtja a dal fájó végsorát . „Szomoruság rabja lettem.“

Ki tudja, hogy a ki ott lenn nyugszik, minek a rabja már ?

A haldoklók kivánsága.

— BESZÉLY. —

Irta: SIMA FERENCZ.

Folytatás. (37)

Boldogh Pál az alispán tanácsára elhatározta, hogy hosszabb időre elutazik Magyarosról, azon szándékkal, hogy ha majd a csend és nyugalom helyre áll, visszatér és átveszi a város kormányzását. Mielőtt azonban távozott volna, panaszt emelt az ezredparancsnokságnál Kardos főhadnagy ellen, ki a helyt, hogy a csend és rend fenntartása érdekében neki segédkezett volna, tüntetést rendeztetett ellene.

Az ember vesztében rohan, midőn a bosszu és tehetetlen gyülölet dönti el a lelkében az egyensulyt. Igy volt Boldogh polgármester is, ki, midőn már látta, hogy hatalmát nem éreztetheti senkivel, a hideg ész helyett a szenvedély uralma alá adá lelkét és vádolt mindenkit.

A tiszt az ellene emelt vádra vizsgálatot kért maga és a polgármester ellen. A vizsgálat elrendeltetett ; mert ugyanezt kérték a Szacsvay testvérek is.

A vizsgálat elrendelése oly gyorsan jött, hogy most már nem volt ideje Boldogh Pálnak távozni. Geres alispán azonnal megkezdte a kihallgatást, melyből kitünt, hogy a Magyaroson még ma is „Szacsvay-féle lázadás“ néven emlegetett magyarosi forrongás egyedüli okozója Boldogh Pál polgármester volt, ki Szokol Péter biró halálát a Szacsvayak elleni gyülölete kielégitésére igyekezett minden módon fölhasználni.

A vizsgálat eredménye a polgármesternek állásától való elmozdittatása lett volna ; de Boldogh Pál ezt nem várta be, hanem lemondott, s ezzel vége lett a Szacsvay-féle nagy per- és huzavonának ; de a városháza és a pénzügyőri laktanya megostromlói törvényszék elé állittattak s ezek között ott voltak a Szacsvay testvérek is ; mert még a Boldogh Pál polgármester által tett feladásban a zavargás előidézőjéül a két Szacsvay testvér volt föltüntetve

Mig ezen bünper folyt, addig a két ifju kieszközölte, hogy unokatestvéreikkel egybekelhessenek, s már semmi akadály nem volt, csak a törvényszéki itéleti ; mert addig, mig itt el nem dőlt sorsuk : egyik sem akarta oltárhoz vezetni aráját.

Száznál több kocsin ment a nép Magyarosról Derecskére, e törvényszéki tárgyalást végig hallgatni.

Ott voltak a Szacsvay nővérek is, kik fekete ruhában álltak a kiváncsi hallgatóság között, szorongó kebellel várva a tárgyalás lefolyását és az itélet kihirdetését.

A zavargásban résztvettek egyértelmüleg oda nyilatkoztak, hogy a Szacsvay testvérek semmibe nem folytak be a reájok, s őket egyedül a polgármester elleni gyülölet vezette.

Az itélet a zavargásban tényleg részt vettek marasztaló és terhes volt ; de a két Szacsvay testvérre felmentő.

A közönség dördő éljel és a tapsban tört ki itélet halatára. Még azok is, kiknek közök sem volt hozzájuk, öleléssel fejezték a két ifju iránti érzelmüket és örömüket.

* *
*

Az itélet másnap Magyaroson kettős lakodalom követte, melyen részt vett a zavarosi zavargás megfékezése kirendelt katonaság is.

Bálinti lelkész emelte első poharát a nászlakomán a két ifju, Boldog párra és azt mondá, hogy a haldoklók kivánsága nem teljesült, mert az Isten a békét és szeretetet parancsolja. — Szeressétek azért ti egymást ugy, amint apáitok gyülölték, és akkor boldogok lesztek a földön és a menyekben.

(Vége)

ter háromlábu asztalén; „az idők rossak, ergó mint foldosó csipésznek lesz kenyerem.“ — Jól is számitott, mert a „kundschaftok“ a társaslon minden osztályából annyian fordultak hozzá, hogy alig birta őket kielégiteni.

— „Te öreg,“ szólt nem régiben az ebéd készitésével foglalkozó feleségéhez, „nézd meg csak, gyere, ezt e pompás csipőcsikrt, feléges munka, de kiittuó nő is az, aki ezt viselö, csodálom, hogy ma el nem jött; tudod-e azt, hogy ez a dolog nagyon gyanusnak tünik fel előttem, most már nyolcs napja jár hozzánk, a mindennap hos valami kijavitani valót; azt ne tagadja senki sem, ezek a csipők szándékosan vannak elrontva — szétnsszggatva, elvágva, megégetve és igy tovább.“

— „Igen, én is gyanusnak tartom,“ felelte a mesterné asszony, tudod-e azt, hogy ha olyan öreg nem lennél már és arcsod himlőhelyen nem volna, azt hihetném . . .“ Hogy miattam jön? Én is azt mondó vagyok! No ki tudja? teszi hozzá a bajusza alá mosolyogva s el kezd kopogni, hogy szikrákat tüne ki, ha a talp vasból volna.

— Az ajtó felnyilik s belép rajta egy rendkivül urias öltönyű lefátyolozott hölgy. — Visszaveti fátyolát és egy bájoló szép arcsacska jön napfényre.

— Jó napot, kijavitotte-e már dijeli csipőimet?“ Még nem. No nem tesz semmit, itt hozok még magának egy posztó csipőt, kis kutyám játszott vele, s lyukakat harapott abba, — meg is várnám egyuttal — itt maradhatok?“

— „Oh igen, hogyne, mondja a mester s csakugyan szegyenkezve nés fel a szép nőre.

— Kérem, foglaljon helyet itt ezen a szegényes széken.

— Ugy hiszem, jobb lesz nekem o't az ablaknál ülni. — felelé s fiatal hölgy s meg is teszi. — Kellletlenül tekint ki az átellenü palotaszerü épületre, lopva von ki zsebéből egy szinhási látcsővet, kivánesian nés le a második emelet felé. Mit lát oti? Oh, hogy azive meg nem szakadt azon.

— Az ablak egyikénél fiatal katona tisst áll, — vőlegénye — élénk beszédben egy nővel, akit nem lépes felismerni, — azután meg egynő közeledik hozzá és szintan meg egy . . . Oh es a hűtelen — ez a basa. — Eltüntek az ablakból és szintán nehány ur mutatkozott helyükön. Alant az utcán egy szolga halad, ki egy telt kosárral bort csipel a házba.

— Oh, tehát dőzsölnek. — Igaza volt tehát barátnőmnek, ki e rettenetes embernek e házbani dorbéskázásáról értesitett, hála Istennek, hogy tetten kaptam, és a nélkül, hogy a kijavitásra várt volna, a csipőza házaspár bámulatára elsietett onnan.

— Felhevülve érkezik meg atyjának, egy magas hivatalnoknak házába s zokogva veti magát anyjának kebelére:

— Mama! Emil nyomorult ember, meggyőződtem róla!

— Ez elkezdi beszélni, mire határozta magát tiz nap óta, hogy bistos meggy özödésre juson.

— Mama pedig nevet félbehagyás nélkül.

— Szegény gyermekem, vigasztalódjál és hogy egészen megnyugodjál, egy kis titkot kell előtted elárulnom, mindenestre csak kellettenül.

— Tini nagynénéd lakodalmat estéjére egy kis vigiátékot irt, s miután Emil nagy teremek vat birtokában, tehát ott tartják a próbákat; természetes, hogy a darabban működő hölgyek is oda járnak.

Ebből áll a titok? Hát igy áll a dolog? — kiált a kis szerelemfélő tulboldogan s könytelt szemekkel mosolyogva, oh, hogy fogok Emiltől ezer bocsánatot kérni. Kedves mama, leszess szives ugy-e a javitásban levő tárgyakat a jó foldozó csipőstől elhozatni, én most már szégyenlek oda menni, s küldj neki még 10 frtot kiütöm.

— Igy végződött e kis történet, melyből igen sokan vehetnek tanuságot, kik a feltékanyság szerencsétlen szenvedőjét szivvérükkel táplálják.

Peregrinus.

Üzleti és gazdasági tudósitás.

Budapest, okt. 7-én.

A lefolyt hét időjárása változsónn kedvező volt. Enyhe őszi idő mellett lecaspódásokban sem volt hiány, sem esőben, a melyek az őszi vetésekre már annyira szükségesek voltak.

A budapesti gabonapiszon a lefolyt hét üslete szilárd hangulat mellett éléknek volt mondható.

Buza: a hozatalok csökkentek, malmaink pedig élénk vásárlókedvet tanusitottak s napról-napra nagyobb árakat fizettetek; az irány ennek következtében nagyon megszilárdult a mintegy 290,000 mm. buza kelt el, mi melletti az árak összesen mintegy 24 krajczárral emelkedtek. Ára 7.85—8.05 frt mmkint.

Roz: kevés érkezés a piacara, a kinálat gyenge volt s nyugodt irányt követett: alárendelt áru el volt hanyagolva s nehezen lehetett eladni, ellenben a ritkán előforduló igen finom árusárt jobb kereslet mellett néhány krajczárral magasabb árakat is fizettek; jegyeztetett: 5.20—5.45 frt mmásánkint.

Tengeri: lanyhább irányt követett, a fogyasztók árengedményt követeltek, az árak 5.10 krajczárra estek s végül maradt 5.95—6.25 frt, mmásánkint.

Ujtengeriből: nehány kisebb tételt vettek, Kőbányáról való szállitásra, 4.67—4.70 frtig október—novemberre és 4.70—4.75 frtig november—deczemberre.

Arpa: a Dunán semmi, vasuti igen kevés érkezett, e változatlan árakon kelt 5.40—5.70 frtig.

Zab: nagyobb felhozatal következtében jelenté keny kinálat volt, elsőrendü árut az üzérkedők jobban kerestek, de épen az ritkábban fordul elő, jegyeztetett pótlékos áru 4.60—4.75 frt, kereskedelmi zab 4.75—4.90 frt, tiszta hajó- vagy vasutiára 5—5.10 frt.

Repcemén: határozottan szilárd irány mellett alig volt üzlet, nehány kis tétel 11.50—13.75 frtig fizettetett.

Zirandékok a kivitel élő sertésekben a lefolyt héten kielégitő volt a miután a készletek már fogytán vannak s az előállitást csakis hidegebb időjárásnál tehetik nagyobb mérvben, nagyon természetes, hogy az árak kéz árukért, nagyobb szükséglet is lévén, emelkedtek, a nagyobb vételeknél dinasznsirért 66, nehéz fehér táblás szalonnáért 55 frtot fizettek, mig egyes mázsánkint 2 frtal drágább volt; a hangulat később sem változott meg, miután Bécsből hasonlókép magasabb árakat jelentenek.

Sertésüzlet: (A budapest kőbányai sertéscsarnok jelentése.) Az e heti üzlet a jelentékeny forgalom daczára is nyugodtabb volt. — Heti átlagos árak: megyar szedett nehéz 240—320 kil. 50.50—51 kr. 180—240 kilós 50—51, vén 300 kilón felül 47—49 kr, — Takarmányárak: tengeri 6.50 forint, árpa 6 forint Kőbányán.

Hirdetések.

Salgó-Tarjáni kőszénbánya részvénytársulat.

SALGÓ-TARJÁNI darabos- (tömör) és kocka-szén háztartások számára, forrhák

AKNA SZÉN GYÁRI CELOKRA

kitünő minőségben és a legolcsóbb árak mellett szállitatik Budapesten, valamint minden vasuti állomásra. — Megrendelések Budapestre az igazgatósághoz — V. kerület, József-tér 14. szám alatt — intézendők és pontosan foganatositatnak.

A SALGÓ-TARJÁNI KŐSZÉNBANYA RÉSZV.-TÁRS. IGAZGATÓSÁGA

Budapest, V. ker., József-tér 14. szám. 1 10

ISKOLAI KÖNYVEK!

Alulirott tisztelettel tudatom a t. szülőkkel, hogy nálam a helybeli elemi iskolákban használandó mindennemü tankönyvek, ugymint Abc. olvasó könyvek, biblia, katekirmus, számtan, jóiorajz, nyelvtan, történelem stb. minden osztály számára a legjutányosabb áron kaphatók. *s miután ezen iskolai könyveket magam költöm, igy azok nálam sokkal erősebb kötésben kaphatók tehát sokkal tartósabbak, mint amelyeket az itt levő iskolában árulnak.*

Kaphatók nálam mindennemü *uj* ima és énekes könyvek a legegyszerübbtől a legdiszesebbig — Ugyszintén minden egyéb könyvbeköttéseket olcsón és pontosan készitek.

Minél több bevásárlást és megrendelést kérve, maradtam

teljes tisztelettel

NAGY ISTVÁN,

könyvkötő.

Lakásom zsinór-utca, Ferency Gáspár timár mester ur házában van.

ZSOLDOS JÁNOS, női ruhakészitő és varrógépraktáros Szentesen.

Tisztelettel értesitem Kunszentmárton és vidéke n. é. hölgyközönségét, miszerint az 1885. évi budapesti orsz. kiállitáson szép és izléses munkámert az első rendü nagy aranyérremmel és diszokmánynyal lettem kitüntetve. Ennek folytán bátor vagyok a n. é. hölgyek figyelmét üzletemre felhivni, és becses pártfogásukba ajánlani.

Vállalkozom bárminemü *női őszi és téli felöltők és ruhák,* továbbá *menyasszonyi staffrungok* gyors, pontos, izléses és a legujabb divat szerinti elkészitésére, a lehető legolcsóbb árak mellett.

Kivánatra szövetmintákkal ingyen és bérmentve szolgálok.

Egyben felhivom a n. é. közönség becses figyelmét nagyválasztéku

VARRÓGÉPRAKTÁRAMRA,

melyben a legjobb és legdiszesebb kiállitásu Singer-féle családi és más néven nevezett varrógépek *bámulatos olcsó áron* kaphatók. — Ugyancsak raktáramban kaphatók a legjobb, legerősebb és legbiztosabb járásu, szabók és czipészeknek való varrógépek, szintén a legolcsóbb árak mellett — Ugy például egy Singer-féle családi varrógép, mely máshol 75 frt, nálam csak 40 frton. szabó és czipészeknek való gép, mely máshol 100 frt, nálam csak 55—60 frton kapható jótállás mellett.

A nagyérdemü közönség szives pártfogását és becses megrendeléseit kérve, vagyok tisztelettel

ZSOLDOS JÁNOS,

női divat-ruhakészitő Szentesen.

Üzlethelyiségem Szentesen, a baromfi-piactéren lévő 148. számu saját házamban van.

Kun-Szent-Márton, 1888. Nyomatott a kiadótulajdonos Sima Ferenc könyvnyomdájában.